



John Ericsson  
1803-89

# MONITOR

Schillerinstitutets nyhetsbrev i John Ericssons anda

årg. 30 nr 4 september 2018

## Ny finanskris kräver annat än valdebatten

Nu krävs andra frågor till politikerna:

Tänker du skydda människor och näringsliv i den kommande finanskrisen?

Eller tänker du låta folket offras för att banker och internationella spekulanter skall räddas?

Är du beredd att införa bankdelning, creditsystem och infrastrukturprojekt för att hålla liv i landets näringsliv och befolkning?

Är du beredd att skydda folket från valutaspekulanterns överfall genom att samarbeta med BRIKS-länderna och USA för stabilisera valutasystemet med fasta växelkurser i ett nytt Bretton Woods?

Är du beredd att ansluta Sverige till Sidenvägsinitiativet och sätta ungdomen i fullt produktivt arbete för att bygga världen i stora infrastrukturprojekt?

Vill du lösa flyktingkrisen genom att avskaffa världsfattigdomen istället för att jaga bort flyktingar?

Världen är på väg in i en ny global finanskris som kommer att styra allt i den svenska politiken framöver. Finansflödena har vänt som en tidvattenvåg. Det tidigare flödet av nollräntelån från västvärlden och Japan till hungriga tillväxtländer med högre ränta har vänt. Tillväxtländer har torrlagts på utländskt kapital och blivit till ett globalt minfält av nationella kriser vilka när som helst kan detonera de gigantiska spekulationsbubblorna av derivat och allsköns exotiska finansiella instrument i de stora finanscentren i Londons City och Wall Street. Kriserna i Turkiet och Argentina är bara början, och i spåren av dessa ekonomiska kriser kan också militära incidenter blossa upp till farliga internationella konflikter.

Inte ett spår av denna realitet har hörts i den valdebatt som svenska massmedia styrt så hårdhänt, trots att Sverige är så exportberoende och dessutom har lånat upp enorma summor utomlands för bostadsköp och gjort sig beroende av stabila räntor och växelkurser. Politikerna och massmedierna gör i stället sitt bästa för att ytterligare destabilisera världspolitiken genom att fortsätta stöda regimförändring (krig) i länder som Syrien och Jemen. Med sitt oinskränkta stöd till det pågående brittiskstyrda statskuppforsöket mot president Trump, medverkar man till att pressa Trump till äventyrliga utrikesutspel för att samla inrikespolitiskt stöd inför mellanårsvalet i november.

Lösningen finns inte i Turkiet, utan i en omläggning av hela det internationella valutasystemet. Sedan valutakurserna lämnades att flyta fritt på 1970-talet, saknar länderna möjligheter att stoppa spekulanternas överfall. Särskilt sedan derivaten växte och gav spekulanterna hävstänger som är mycket större än varje lands varuhandel och valutareserver. Lyndon LaRouche och hans rörelse har talat om detta problem och pekat på lösningar, men finansmarknadernas makt har bara växt sig starkare.

BRIKS-länderna har börjat diskussionen att försvara sig med nya valutamekanismer och övergång till handel i egna valutor. Det räcker dock inte för att skydda någon från en finanskrasch idag. Vad som krävs är att västvärldens stater samverkar med BRIKS-länderna och använder nationernas makt för att ta tillbaka kontrollen av sina valutor och creditsystem. Detta är vad ett Nytt Bretton Woods handlar om. Det kräver att staterna tar kontroll över sina creditsystem genom bankdelning, riksbanksutlåning, nationella utvecklingsbanker och går med i nya Sidenvägsprojektet för att skapa arbete.

Skriv på Schillerinstitutets upprop för ett Nytt Bretton Woods för att sanera och stabilisera det internationella finanssystemet! Se vidare här i Monitor och i Fysisk ekonomi!

## BRIKS-länderna i centrum för en ny, rättvis ekonomisk världsordning!

Det just avslutade tionde årliga toppmötet med BRIKS-länderna – Brasilien, Ryssland, Indien, Kina och Sydafrika – i Johannesburg, avlöpte helt i den nya Sidenvägsandan, som innebär inget mindre än att en ny epok för mänskligheten har inletts.

Kinas president Xi Jinping betonade i sitt tal på konferensen, som också Indonesien, Turkiet, Argentina och många afrikanska staters statschefer deltog i, att det internationella samfundet står vid ett vägskafl och måste bygga upp en helt ny typ av internationella förbindelser. Med en smittsam kulturoptimism, som helt lyser med sin frånvaro i Europa, betonade Xi det vetenskapliga framåtskridandets avgörande roll som motor i den ekonomiska utvecklingen:

– Vetenskap och teknik är de primära produktivkrafterna som alstrar en outtömlig kraft, som driver den mänskliga civilisationen framåt.

Han förklarade att mänskligheten har gjort jättelika språng från en jordbruksbaserad till en industribaserad civilisation och nu återigen står inför nya vetenskapliga och tekniska revolutioner och industriella omvandlingar; om länderna griper chanserna som öppnas för dem så kan de uppnå en dynamisk ekonomisk tillväxt och därmed ge sina människor ett bättre liv.

Han konstaterade vidare att Afrika har fler utvecklingsländer än någon annan kontinent, och att det är där den största utvecklingspotentialen finns. BRIKS kommer därför att förstärka sitt samarbete med Afrika och göra detta samarbete till en modell för utökade syd-syd-relationer. Denna intensifiering kommer att stegras ytterligare på det kommande forumet för Kina-Afrika-samarbete som hålls i Peking i september och integreras med Bälte & Väg-initiativet.

Även Indiens premiärminister Modi förklarade att för hans regering har bevarandet av freden och Afrikas utveckling högsta prioritet. Han tillkännagav också att man kommer att inrätta ett Mahatma Gandhi-Nelson Mandela-centrum.

President Putin förklarade i sitt tal att Ryssland kommer att ”tända ljuset” på den afrikanska kontinenten och försörja den med energi, framför allt på kärnteknikområdet, där Ryssland just nu är världsledande.

BRIKS-ländernas ekonomiska tyngd har ökat markant, förra året uppgick deras sammanlagda bruttonationalprodukt till drygt 17.000 miljarder dollar och var därmed större än EU:s. En ytterligare byggsten i den nya ekonomiska ordningen är begreppet BRIKS-plus, som innebär att en plattform skapas för att ytterligare länder och regioner ska kunna associera sig ekonomiskt, och för ett förstärkt samarbete i såväl ekonomiska som strategiska frågor.

Dynamiken som nu utvecklas kring den kinesiska modellen och BRIKS-länderna som centrum för ett nytt globalt ekonomiskt system är resultatet av att IMF och Världsbanken i decennier med sina krav på s.k. strukturanpassningar och lånevillkor inte bara har hindrat utvecklingsländerna från att utvecklas, utan dessutom också har organiserat en gigantisk kapitalöverföring från dessa länder till det nyliberala finanssystemets banker. Denna politik, som vi bl.a. har en stor del av flyktingkrisen att tacka för – förutom de på lögn baserade krigen i Sydostasien och Nordafrika – har BRIKS och många utvecklingsländer tagit lärdom av, på samma sätt som de lärde sig av Asienkrisen 1997, då megaspekulanter som George Soros inom loppet av några dagar spekulerade ner värdet på många asiatiska länders valutor med uppemot 80 procent.

### Vårt eget val

Vi i västvärlden står inför precis det val som Xi Jinping har identifierat. Vi kan tacka ja till Kinas många erbjudanden och tillsammans med BRIKS och andra länder hjälpa till att industriellt bygga upp Afrika, Sydostasien och Latinamerika, och därmed

samtidigt ge oss själva ett framtidsperspektiv. Det skulle innebära att vi säger farväl till kasinoekonomin, att vi inför en bankdelning av Glass-Steagall-modell, att vi inrättar nationalbanker och ett Nytt Bretton Woods-kreditsystem.

Eller så kan vi försöka hålla fast vid det nuvarande, hopplöst bankrutta nyliberala finanssystemet, som är inriktat på vinstmaximering för etablissemangen på den stora befolkningsmajoritetens och utvecklingsländernas bekostnad. Då har vi att välja mellan en ny krasch som den 2008, fast den här gången mycket värre, och en finanskrasch utlöst av en dollarkollaps, om länderna i det nya ekonomiska block som är under uppsegling gemensamt försvarar sig mot konfrontationen från USA:s sida.

Valet vi har är: Antingen lyfter vi i USA och Europa fram våra bästa traditioner, d.v.s. Alexander Hamiltons amerikanska ekonomiska system och principerna bakom det tyska ekonomiska undret efter andra världskriget och traditionen från vår egen klassiska kultur – och då arbetar vi ihop med Kina och BRIKS om att utveckla världen – eller så har vi oss själva att skylla när våra kulturer snart kommer att stå utställda på museer i Afrika och Asien, som exempel på samhällen som inte var moraliskt överlevnadsdugliga.

## Helga Zepp-LaRouche på Mandelainstitutet: En mänsklig lösning på flyktingkrisen – Afrika kan bli det nya Kina

*Schillerinstitutets ordförande Helga Zepp-LaRouche var den 6 juli inbjuden att tala på Mandelainstitutet i Paris i samband med institutets "Afrikanska ekonomiska och konsulära dagar". Zepp-LaRouche bjöds in att tala efter att hon gått ut med sin uppmaning till EU att använda Singaporemötet mellan president Trump och Nordkoreas ledare Kim Jong-un som en modell för att få till stånd en europeisk satsning på Afrikas ekonomiska utveckling (1). Här följer utdrag ur talet:*

När flyktingkrisen i Sydostasien och Afrika förvärrades 2015 blev det tydligt hur djupt splittrat EU är. Det fanns ingen enighet, ingen solidaritet, ett spänt förhållande mellan Frankrike och Italien, djup oenighet mellan Östeuropa och Västeuropa. Och man har inte kunnat komma fram till någon lösning. Det enda man kunde föreslå vid det senaste EU-toppmötet var en total brutalisering av flyktingfrågan: man vill militarisera Frontex, ett slags gränspolis till havs, i ett försök att hindra flyktingarna från att komma in i EU....

Vart tog de ”västerländska värderingarna” vägen? Mänskliga rättigheter? Demokrati? Detta är barbariska förslag, och de är inte bara omänskliga, de kommer inte att fungera. Man pratar hela tiden om att man måste titta på orsakerna till flyktingkrisen, men man gör det aldrig. Jag har ett förslag för hur man kan ändra på detta. Jag kallar det ”Singaporemodellen”.

Vi har alla bevittnat det historiska toppmötet mellan president Trump och Nordkoreas ledare Kim Jong-un i Singapore. Och det är helt klart att det var den nya Sidenvägsandan som gjorde detta toppmöte möjligt på det sätt det skedde. Och det är också ett exempel på hur man, på bara några månader, kan förändra ett fientligt förhållande och risk för ett förödande kärnvapenkrig, vilket var förhållandet mellan USA och Nordkorea, och vända det till samarbete. Det finns nu en överenskommelse om avveckling av Nordkoreas kärnvapen i utbyte mot ett löfte från USA, Kina och Ryssland att hjälpa Nordkorea att utvecklas ekonomiskt, och göra det till ett blomstrande land.

Mitt förslag (1) var att EU på sitt senaste toppmöte skulle lägga om dagordningen, bjuda in Kinas president Xi Jinping och de afrikanska statschefer som redan har ett framgångsrikt samarbete med Kina, och sedan lägga fram ett förslag om stora infrastruktursatsningar i Afrika. Xi Jinpings närvaro skulle ge trovärdighet åt det

hela, eftersom Kina har levererat ifråga om ekonomisk utveckling. Man skulle presentera en plan för ett sammanhängande transportnät som skulle täcka hela Afrika, den plan som utrikesminister Wang Yi föreslog 2014, och återigen 2016.

Om dessa ledare, i Europa, Afrika och Kina, skulle förklara att de tänker göra en sådan storsatsning, då skulle det skicka en signal till de unga människor som nu ger sig iväg, med risk för att drunkna i Medelhavet eller hamna i ett koncentrationsläger, att de kan stanna och vara med om att bygga upp sitt eget land ekonomiskt.

När Frankrikes president Macron besökte Ghana nyligen, så sa Ghanas president Nana Addo Dankwa Akufo-Addo i princip åt Macron att vi behöver inte era biståndssmulator, vi behöver riktiga investeringar. Och han uppmanade ungdomarna att inte försöka ta sig till Europa, för deras energi behövs för att bygga upp landet. Detta innebär givetvis en stor utbildningsatsning, i stil med vad Franklin D. Roosevelts gjorde i sin New Deal, där särskilt unga människor utbildades i CCC, Civilian Conservation Corps.

Om det hölls ett sådant toppmöte, som deklarerade en sådan avsikt, så skulle det vara en likadan helomvändning som toppmötet i Singapore var.

... Jag tror att en tillämpning av Singaporemodellen är fullt möjlig. Den nye förbundskanslern i Österrike, Sebastian Kurz, som under detta halvår innehar ordförandeposten i EU:s europeiska råd, har sagt att han vill genomföra ett toppmöte mellan EU och Afrika före årets slut. Österrike driver visserligen en hård linje i frågan om flyktingarna, men å andra sidan finns det ett helt kapitel i regeringsöverenskommelsen mellan de två koalitionspartierna om att Österrike vill bli en knutpunkt för den nya Sidenvägen. Många andra länder i Central- och Östeuropa, på Balkan och i Sydeuropa vill också bli knutpunkter – Spanien och Portugal vill till exempel inte bara bli slutstationen i väst för Sidenvägen genom Eurasien; de vill också bli knutpunkten för portugisisk- och spanskspråkiga länder runt om i världen.

Om alla samarbetar kring den nya Sidenvägen så kommer detta att lyckas, och eftersom flyktingkrisen inte kommer att försvinna förrän man ändrar politiken i grunden, och börjar stödja Afrikas industrialisering, så menar jag att krisen kan förvandlas till en möjlighet. Schillerinstitutet försöker nu mobilisera alla länder i Europa och Afrika som är beredda att trycka på för detta framtidsperspektiv, och jag vill uppmanera alla som kan att hjälpa till med det.

*(1) Läs Helga Zepp-LaRouches upprop för att använda Singaporemodellen för Afrikas utveckling: <http://www.larouche.se/artikel/nu-skrivs-historia-i-asien-eu-toppmotet-maste-folja-singapore-exemplet>*

## Bakgrund till Schillerinstitutets upprop för Nytt Bretton Woods

Med anledning av årsdagen av den amerikanske presidenten Richard Nixons beslut den 15 augusti 1971 att avskaffa systemet med fasta växelkurser och koppla loss dollarn från guld, vilket innebar slutet för Bretton Woods-systemet, har Schillerinstitutets ordförande Helga Zepp-LaRouche uppmanat stats- och regeringscheferna i USA, Ryssland, Kina och Indien att införa ett Nytt Bretton Woods-system. Endast dessa fyra makter är tillsammans starka nog – politiskt, ekonomiskt och militärt – att driva igenom ett sådant system mot det transatlantiska finansimperiets samlade makt.

I ett konferenssamtal med aktivister i LaRouche Political Action Committee i USA pekade hon på att hennes man Lyndon LaRouche redan då, 1971, insåg vilken betydelse det skulle få att Bretton Woods-systemet övergavs:

– Han sa, att om västvärlden höll fast vid den monetaristiska politik som Nixons beslut var ett uttryck för, så skulle världen ofrånkomligt gå in i en ny mörk tidsålder och en hotande ny fas-

cism, om man inte införde en ny, rättvis ekonomisk världsordning. Och exakt där står vi nu.

Hon förklarade att LaRouches ekonomiska prognoser aldrig slagit fel. Han förutsåg alla de stora dramatiska finanskriserna: från dem som inträffade 1987 och 1997, fram till utbrottet av den globala finanskrisen 2007–2008. Och eftersom de västliga finansmakterna våldsamt motsatte sig den enda lösningen, nämligen ett Nytt Bretton Woods, ”står vi idag, tio år senare, inför den omedelbara faran av ett nytt systemsammanbrott”. De kommande 90 dagarna fram till det amerikanska kongressvalet blir därför avgörande för om mänskligheten ska gå in i ett nytt paradigm, eller gå under i finanskaos och krigshot.

BRIKS-länderna och Global South förväntar sig en ny kris för västvärlden och skyndar sig att bygga upp en ny finansarkitektur, eftersom de ser att den västerländska eliten inte är beredd att genomföra de nödvändiga reformerna.

Zepp-LaRouche påminde om att Kina efterlyste en ny finansarkitektur redan på G20-mötet i Hangzhou 2016, med hänvisning till att orsakerna till finanskrisen 2008 fortfarande inte var åtgärdade. Sedan dess har Kina vidtagit viktiga åtgärder mot den finansiella spekulatjonen; man har till exempel förbjudit spekulatjonen i det egna landet och kinesiska investerare får inte delta i spekulativa projekt i utlandet.

I samband med sanktionspolitiken förbereder sig många länder för att lämna dollarn. Men, betonade hon, att bara gå tillbaka till att bedriva handel i nationella valutor kommer inte att lösa problemet, även om det är ett viktigt steg på vägen. Världen behöver ett Nytt Bretton Woods-system, och Lyndon LaRouche har i många artiklar under årens lopp beskrivit hur ett sådant system skulle fungera: Inom ramen för den nationella suveräniteten måste varje land ha en nationalbank, som garanterar den suveräna kontrollen över kreditkapandet. Vidare behövs ett kreditssystem, clearingställen för avräkning av handel över längre tidsperioder, samt internationella krediter med låg ränta för investeringar baserade på den fysikaliska ekonomins tydliga vetenskapliga principer.

En approximation av ett sådant system existerar redan i form av den asiatiska infrastrukturinvesteringsbanken AIIB, BRIKS-ländernas nya utvecklingsbank och New Silk Road Fund.

– Men om västländerna ska kunna gå med på riktigt måste de bestämma sig för att dela upp bankerna enligt Glass-Steagallmodellen, sätta stopp för kasinoekonomin, sedan införa nationalbanker som skapar krediter för produktiva investeringar, och sedan eftersträva ett sådant internationellt samarbete.

Hon avslutade:

– Lyndon LaRouche betonade för många år sedan att det enda sättet att bryta det brittiska imperiets makt är en fyrmaktsöverenskommelse – mellan Ryssland, Indien, Kina och USA – som andra länder som vill överleva sedan kan ansluta sig till. Och det är precis det som vi måste göra upp på dagordningen nu.

För detta ändamål har Schillerinstitutet gjort ett upprop för ett Nytt Bretton Woods, som kan läsas i svensk översättning i Monitors bilaga fysiskekonomi.

Helga Zepp-LaRouche vände sig i sin Webcast den 23.8 direkt till tittarna:

– Skriv under det här uppropet, ni också. Vi samlar underskrifter från personer i hela världen, från vanliga medborgare men också från personer på olika positioner i samhället, och vi kommer snart att offentliggöra det. Och ni kommer att få se att det finns många människor från vitt skilda delar av samhället, f.d. militärer, f.d. diplomater, högt uppsatta personer i olika organisationer, som alla håller med om att det behöver etableras ett samarbete på en sådan högre nivå, om inte världen ska gå åt fanders.

– Det är bråttom, sa hon, för chansen är nu. När finanskraschen väl inträffar, en okontrollerad kollaps, kanske till och med före det amerikanska kongressvalet, då kastas världen in i ett ohjälpligt kaos och alla möjliga krishärdar kan spinna ur kontroll. Därför är

det otroligt viktigt att få till ett samarbete på en högre nivå mellan stora länder som är mäktiga nog att kunna stå upp emot Wall Street och Londons City.

Hon avslutade sin webcast:

– Kasta en blick in i framtiden. Vi borde få en ny känsla för vad det betyder att vara människa. Vi är inga djur, som äter upp varandra bara för att fylla våra magar. Vi är förnuftsvarer, vi kan upptäcka universums lagar, vi kan utforska rymden, vi kan göra nya vetenskapliga upptäckter. Vi kan ha en helt annan självuppfattning som människor, och umgås med varandra som forskare, som kompositörer, som poeter.

– Jag tror, att om mänskligheten ska ha en framtid, så måste vi göra detta kvalitativa språng och skapa en ny kulturell renässans. Om vi stannar kvar i det här gamla, geopolitiska paradigmet, då ser framtiden väldigt mörk ut. Så gå med i vår rörelse och hjälp oss att sprida det här uppropt och samla så många underskrifter som möjligt.

## Trump och Putin bedriver fredspolitik!

Egentligen borde det vara uppenbart för varje tänkande människa att förbättrade relationer mellan USA och Ryssland – mellan de två nationer som tillsammans innehar 90 procent av världens kärnvapen, vilka, om de kom till användning, skulle utplåna mänskligheten – är nånting bra. Presidenterna Trump och Putin har därför absolut gjort sig förtjänta av erkännande för att med toppmötet i Helsingfors ha visat vägen för hur den nuvarande krisen mellan de båda länderna kan övervinnas med dialog och samarbete.

Men den exempellösa hysteri som det nyliberala etablissemanget i USA och de etablerade medierna på båda sidor om Atlanten reagerade med på detta toppmöte visade också med all önskvärd tydlighet att denna maktelit är beredd att hellre riskera den mänskliga civilisationens utplåning, än gå med på ett samarbete med Ryssland.

Denna omständighet fordrar en omvärdering av det strategiska läget, inte bara men särskilt i europeiska länder där befolkningens bild av Trump är präglad av en medierapportering som är negativ till Trump, och där demoniseringen av Putin har blivit ett ”grupp-tänk” i hela etablissemanget.

Faktum är att omkring hälften av de amerikanska väljarna röstade på Trump i presidentvalet inte minst för att han under valkampanjen lovade att återupprätta relationerna mellan USA och Ryssland, efter att de under George W. Bushs och framför allt Obamas administration hade sjunkit till en historisk absolut bottennivå. Trump förklarade att de försämrade relationerna primärt berodde på dumheter från amerikansk sida, något som pseudonymen Publius Tacitus levererade detaljerade argument för på den välnummerade säkerhetsanalytikern Pat Langs blogg Sic Semper Tyrannis. Beträffande beskyllningarna om rysk ”inblandning” i valet 2016 skrev Publius Tacitus att USA har en lång, bloddrypande historia av interventioner i andra länder och störtanden av folkvalda regeringar. Beträffande beskyllningen om datahackning påpekade han att USA med hjälp av CIA, NSA och Pentagon förfogar över de största och mest robusta datanätverken och hackningsmöjligheterna. Man sitter alltså själv i det största glashuset.

En mycket intressant effekt av det amerikanska etablissemangets hysteriska reaktion på Trumps försök att normalisera relationerna med Ryssland, är faktiskt att den s.k. ”djupa statens” strukturer blir transparenta. När John Brennan, CIA-chef under Obama-administrationen, anklagar Trump för att ha begått högförräderi på

mötet i Helsingfors, så infinner sig självfallet frågan mot vem eller vad detta förräderi skulle ha begåtts. Mot det amerikanska folket? Mot den amerikanska författningen? När blev det högförräderi att en president försöker säkerställa den egna befolkningens fysiska överlevnad med en politik för diplomati och dialog?

Trump lovade under valkampanjen att han skulle förbättra relationerna med Ryssland och upphöra med politiken för interventionskrig. Med de båda historiska toppmötena i Singapore och Helsingfors har han trots det enorma motståndet från etablissemanget visat att han håller dessa löften. Justin Raimondi skrev på bloggen Antiwar.com, under rubriken ”Trump's 'förräderi': Utmaningen mot imperiet”: ”Den totala illviljan hos vår politiska klass dramatiserades i allt sitt mörker av reaktionen på toppmötet i Helsingfors.” Vanliga amerikaner tänker inte som Elit-Amerika, som ser på USA som ”den liberala internationella ordningens väktare, en roll vi ärvt från britterna”, konstaterade han. ”Trump's utrikespolitiska mission (vare sig han vet det eller ej) är att rensa bort kallkrigsepokens föråldrade strukturer och fördomar, och inleda en ny epok i våra relationer med resten av planeten.”

## Internationella Schillerinstitutets initiativ för medlemmarna

Helga Zepp-LaRouche ger sedan oktober 2017 en lägesrapport varje vecka – en webcast – om striden för att förverkliga Kinas Bälte & Väginstitutiv. Webcasten genomförs i form av en dialog med Harley Schlanger på engelska och kan ses av människor i hela världen på internet. Varje ny webcast spelas in och kan oftast ses från kl 21 på torsdagar men säkrast på fredagar, på: <https://schillerinstitute.com/schiller-institute-weekly-webcast/>

En översättning till spanska sänds två dagar senare på: <http://larouchepub.com/spanish/events/2018/02/02-hzl-webcast.html>

## Bli medlem i Schillerinstitutet

Ett viktigt stöd till Schillerinstitutet är att man blir medlem. En stor grupp medlemmar ger stabilitet åt verksamheten i Sverige. I medlemskap ingår nyhetsbrevet Monitor och möjlighet att delta i Schillerinstitutets konferenser och seminarier på alla kontinenter.

Medlemsavgiften är 1200 kr per år resp. 600 kr för studerande och pensionärer.

Utökat medlemskap med publikationer 3000 kr.

Medlemsavgiften kan betalas som månadsavgift 100, 50 eller 250 kr/månad.

Prenumeration på enbart nyhetsbrevet Monitor kostar 2000 kr per år.

Betala medlemsavgiften till Schillerinstitutets PG 580049-5.

För betalningar från utlandet använd IBAN SE96 9500 0099 6034 0580 0495, BIC-kod: NDEASESS

Det går också att betala med Swish till kassören Kjell Lundqvist på hans telefon +46 709703921. Kontakta honom om du vill beställa en blankett för Autogirobetalning.

## Följ svenska Schillerinstitutet

på Facebook <https://www.facebook.com/Schillerinstitutet/>

Följ Helga Zepp-LaRouche @ZeppLaRouche på Twitter!

Följ Ulf Sandmark @UlfSk48 på Twitter!

Följ Hussein Askary @HusseinAskary på Twitter!

Följ dagliga nyheter från Schillerinstitutet på danska <http://schillerinstitut.dk/si/category/nyheder/>



Nyhetsbrevet utkommer en gång per månad. Ansvarig utgivare: Kjell Lundqvist. Redaktion: Ulf Sandmark

Schillerinstitutet, Box 6057, 129 06 Hägersten Tel: 08-98 30 10, Epost: [schiller-institutet@nysol.se](mailto:schiller-institutet@nysol.se) Pren. helår 2000 kr.

Plusgiro 58 00 49-5, IBAN SE96 9500 0099 6034 0580 0495, BIC-kod: NDEASESS. Eftertryck endast tillåtet med källhänvisning.